

РЕШЕНИЕ

№ 3565

гр. София, 27.05.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 16.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Диляна Николова

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **2904** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.240, ал.1 от Закона за горите /ЗГ/.

Образувано е по жалба на К. В. К. срещу Заповед № 166/20.02.2013г., издадена от Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по горите /И./. С оспорваната заповед на основание чл.239, т.5 от Закона за горите /ЗГ/ е наредено да бъде отписан жалбоподателя от публичния регистър на физическите лица за упражняване на лесовъдска практика и е обявено за невалидно удостоверение № 452-1/21.10.2011г., ведно с всички произтичащи от него права.

С жалбата заповедта се оспорва като незаконосъобразна, издадена в нарушение на процесуалния и материалния закон. Жалбоподателят счита, че посоченото правно основание в заповедта не отговаря на фактическата и правна действителност, тъй като издадените наказателни постановления с № 74/18.04.2012г. и № 75/18.04.2012г. са за нарушения, които е извършил в друго качество, а не в посоченото в тях. Излага подробни съображения относно обстоятелствата, при които са извършени нарушенията, за които е ангажирана административно-наказателната му отговорност. Намира, че е нарушена разпоредбата на чл.36, ал.1 АПК, съгласно която административният орган следва служебно да събере относимите доказателства, в т.ч. обясненията на лицето и нарушавайки това правило административният орган е постановил обжалвания акт при неизяснена фактическа обстановка. Твърди, че са били налице основания за спиране на образуваното административно производство до приключване на образуваните производства от разследващите органи. Счита, че

допуснатите нарушения на административно-производствените правила и материалните норми обосновават нищожност на административния акт. Моли съда да отмени обжалваната заповед. Претендира разноски. В съдебно заседание се явява лично, поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Твърди, че е направил искане до органите на прокуратурата за възобновяване на административно-наказателното производство.

Ответникът – Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по горите, чрез процесуалния си представител юрк.В., оспорва жалбата. Намира оспорвания акт за правилен и законосъобразен.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие по делото и не изразява становище за законосъобразността на оспорения административен акт.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл.168, ал.1 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Жалбоподателят К. В. К. е регистриран в публичния регистър на физически лица за упражняване на лесовъдска практика за следните дейности: планиране и организация на дейностите по залесяване; маркиране на насаждения, предвидени за сеч; планиране и организация на добива на дървесина; планиране и организация на добива на недървесни горски продукти, видно от Удостоверение № 452-1/21.10.2011г., издадено от изпълнителния директор на И..

На 18.01.2013г. в И. постъпило Предложение от Директора на Регионална дирекция по горите-Л., на основание чл.239, т.5 ЗГ жалбоподателят да бъде отписан от публичния регистър на физическите лица за упражняване на лесовъдска практика. Предложението било мотивирано с наличието на две влезли в сила наказателни постановления - № 74/18.04.2012г. и № 75/18.04.2012г., издадени за нарушения на Закона за горите.

С наказателно постановление № 74/18.04.2012г., издадено от директора на Регионална дирекция по горите – Л., на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба” в размер на 550 лева за нарушение на чл.213, т.2 ЗГ за това, че на 22.04.2011г. в землището на [населено място] извор, [община] е извършил разпоредителна сделка като е продал 10 пр.куб.м /пространствени кубични метра/ широколистни букови дърва за огрев без дървесината да е придружена от превозен билет, доказващ законния произход на дървесината.

Видно от доказателствата по делото, наказателното постановление било обжалвано от К. К., като образуваното НАХД № 182/2012г. по описа на Районен съд - Тетевен е прекратено поради просрочията на жалбата. Определението е влязло в сила на 29.06.2012г.

С наказателно постановление № 75/18.04.2012г., издадено от директора на Регионална дирекция по горите – Л., на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба” в размер на 550 лева за нарушение на чл.213, т.1 ЗГ за това, че на 22.04.2011г. в землището на [населено място] извор, [община] е извършил разпоредителна сделка като е продал 10 пр.куб.м /пространствени кубични метра/ широколистни букови дърва за огрев без дървесината да е маркирана с контролна горска марка.

Видно от доказателствата по делото, наказателното постановление било обжалвано от К. К., като образуваното НАХД № 181/2012г. по описа на Районен съд - Тетевен е прекратено поради просрочията на жалбата. Определението е влязло в сила на

15.08.2012г.

Със Заповед № 14/11.01.2013г. на Изпълнителния директор на И. е назначена комисия с определен в заповедта състав, която да разглежда подадените заявления по чл.231, ал.1, чл.237, ал.1 и чл.241 и чл.243 ЗГ в едномесечен срок от постъпването им, да изготвя предложения за вписване, отказ от вписване и за отписване от публичния регистър на лицата, упражняващи лесовъдска практика и на търговци, извършващи дейности в горски територии.

На 07.02.2013г. Комисията на свое заседание разгледала постъпилото предложение от директора на Регионална дирекция по горите – Л. и взела решение - т.8 от Протокол № 33 от 07.02.2013г., да бъде отписан жалбоподателя от публичния регистър на физически лица за упражняване на лесовъдска практика и да бъде обявено за невалидно удостоверение № 452-1/21.10.2011г., ведно с всички произтичащи от него права.

Въз основа решението на Комисията и на основание чл.239, т.5 ЗГ от изпълнителния директор на И. била издадена процесната заповед. Видно от известие за доставяне, находящо се на л.13 от делото, оспорваният административен акт е съобщен на жалбоподателя на 28.02.2013г. Жалбата срещу Заповед № 166/20.02.2013г. е подадена директно в Административен съд София-град и е заведена с вх.№ 6041 от 04.03.2013г.

При така установеното от фактическа страна съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в законоустановения 14-дневен срок, съгласно разпоредбата на чл.149, ал.1 АПК, от активнолегитимирана страна – адресат на акта, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол по аргумент от разпоредбата на чл.240, ал.1 ЗГ и при наличие на правен интерес от направеното оспорване, тъй като с обжалваната заповед безспорно непосредствено се засягат права и законни интереси на жалбоподателя.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган – чл.240, ал.2 ЗГ във връзка с чл.16, ал.2 от Наредба № 1/22.12.2008г. за реда и критериите за регистрация за упражняване на частна лесовъдска практика и за извършване на дейности в горския фонд, и в предписаната от закона форма. Заповедта съдържа предвидените реквизити, съгласно чл.59 АПК – наименование на органа, наименование на акта, фактически и правни основания, разпоредителна част, дата на издаване и подпис, указания относно реда и срока за обжалване.

Актът е издаден при спазване на административно-производствените правила и при правилно приложение на материалния закон. Предложението за отписване от регистъра на жалбоподателя е разгледано от комисията по чл.3, ал.2 от Наредба № 1/2008г., назначена с нарочна заповед на Председателя на И., въз основа на което е издадена процесната заповед.

Законоустановените основания за отписване от публичния регистър на физическите лица за упражняване на лесовъдска практика са изчерпателно регламентирани в нормата на чл.239 от Закона за горите и чл.16, ал.1 от Наредба № 1/2008г. Съгласно т.5 от цитираната разпоредба на закона, физическо лице, вписано в регистъра се отписва, когато в рамките на 12 месеца преди датата на вземане на решението за отписване с влезли в сила два или повече акта на компетентен орган са установени нарушения на този закон или подзаконовите актове по неговото прилагане, извършени при упражняване на дейността, за която е регистрирано.

Видно от представеното по делото удостоверение, жалбоподателят е регистриран в публичния регистър на физически лица за упражняване на лесовъдска практика за следните дейности: планиране и организация на дейностите по залесяване; маркиране на насаждения, предвидени за сеч; планиране и организация на добива на дървесина; планиране и организация на добива на недървесни горски продукти.

Съгласно разпоредбата чл.213, ал.1, т.1.и т.2 се забраняват покупко-продажбата и други разпоредителни сделки, товаренето, транспортирането, разтоварването, придобиването, съхраняването и преработването на дървесина, немаркирана с контролна горска марка, съответно с производствена марка и дървесина, непридружена с превозен билет.

Видно от доказателствата по делото, жалбоподателят е извършил покупко-продажба на 10 пр.куб.м дървесина широколистни букови дърва за огрев без дървесината да е придружена от превозен билет и без дървесината да е маркирана с контролна горска марка, с което е нарушил чл.213, ал.1, т.1.и т.2 ЗГ. За извършените нарушения е ангажирана административно-наказателната му отговорност, като издадените наказателни постановления са влезли в сила. Нарушенията безспорно са извършени при упражняване на дейността, за която е регистриран, видно от представеното по делото Удостоверение № 452-1/21.10.2011г.

Следователно налице са предпоставките на чл.239, т.5 ЗГ за отписване на жалбоподателя от публичния регистър. Като е издал процесната заповед, административният орган е приложил правилно материалния закон, поради което не са налице предпоставки за отмяната ѝ по чл.146, т.4 АПК.

Изложените от жалбоподателя възражения към законосъобразността на оспорвания административен акт досежно обстоятелствата, при които са извършени административните нарушения, санкционирани с издадените наказателни постановления, не следва да бъдат обсъждани в настоящото производство. Релевантно е обстоятелството дали са влезли в сила и дали извършените нарушения са такива, във връзка с дейността, за която е вписано физическото лице в публичния регистър по чл.235 ЗГ.

Налице са две влезли в сила наказателни постановления в рамките на 12 месеца преди датата на вземане на решението за отписване от публичния регистър, с които са установени нарушения на Закона за горите, извършени при упражняване на дейността, за която е вписан в него жалбоподателя.

Неоснователно е в този смисъл и възражението на жалбоподателя, че не е продавал дървесина, тъй като няма право за това, понеже не е лицензиран. Административнонаказателната му отговорност е ангажирана не за продажбата на дървесина, а за неизпълнение на задълженията му, в качеството на физическо лице, упражняващо лесовъдска практика и вписано за това в публичния регистър.

Съгласно разпоредбата на чл.233 ЗГ лесовъдска практика е планиране и организация на дейностите по залесяване; маркиране на насаждения, предвидени за сеч; изработване на задания за горскостопански планове и програми и за инвентаризация на горските територии, горскостопански планове и програми и инвентаризация на горски територии, задания и проекти, планове и програми за защита срещу ерозия и порои за биологична рекултивация на нарушени терени; планиране и организация на добива на дървесина; планиране и организация на добива на недървесни горски продукти; изработване на проекти за временни горски пътища и съоръжения към тях,

като съгласно ал.2 на посочената разпоредба, лесовъдската практика включва и издаването на съпровождащите съответните дейности документи.

Заповедта съответства на целта на закона за гарантиране на многофункционално и устойчиво управление на горските екосистеми чрез опазване и увеличаване площта на горите, поддържане и подобряване състоянието им, постигане на баланс между интересите на обществото и собствениците на горски територии и природосъобразно стопанисване на горските територии.

Предвид изложеното, съдът в настоящия съдебен състав намира, че обжалваната заповед е издадена от компетентен орган, в изискуемата форма, при спазване на административно-производствените правила и при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта на закона, поради което жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода на делото, направеното искане от жалбоподателя за присъждане на разноски не следва да бъде уважено и разноските следва да останат така, както са направени.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, II-ро отделение, 40-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. В. К. срещу Заповед № 166/20.02.2013г., издадена от Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по горите /И./.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Административен съдия: